

ČERNČICKÝ ZPRAVODAJ

JARO 2019

Vážení občané,
v úvodu bychom se rádi ohlédlí za zimou a seznámili Vás s plánovanými pracemi. Zimní měsíce jsou obdobím vegetačního klidu, využili jsme jich se na prořezávku vzrostlých stromů a kácení nejnужnějšího. Také došlo k těžbě dřeva v Horkách kvůli kalamitě kůrovce. Na úřadě se daly do souladu s právními předpisy interní dokumenty, směrnice a vyhlášky. S radostí nyní vítáme jaro a těšíme se na práci, kterou se podařilo nachystat. Vrcholí přípravy na osázení stráž pod školou, opravu komunikací a vybudování příjezdových cest k domům, opravu střechy za školou a opravu rybníka...pokračování na str.2

ÚŘEDNÍ HODINY OÚ ČERNČICE

pondělí, středa	9:00 - 11:00
úterý, čtvrtek	16:00 - 18:00

KONTAKTY

starostka: 730893671
místostarostka: 608205934
p. Novák: 730597577 (úklid obce)
e-mail: obec@cerncice.eu
www.cerncice.eu

KNIHOVNA

**Výpůjční doba každou neděli
od 9 do 11 hodin.**

...pokračování ze str.1

Řada vlastníků také netrpělivě čeká na schválení nového Územního plánu. Obecním zastupitelům bychom rádi poděkovali za vynaložené úsilí, které vložili do finální podoby ÚP, který se zpozdl kvůli nejasnostem, které bylo potřeba vyřešit. Nyní Územní plán čeká na opakované projednání a následné schválení.

Jsm rádi, že se nám daří plnit i naše předsevzetí ohledně informovanosti vůči občanům a transparentním zadávání veřejných zakázek. Příprava podkladů obecnímu zastupitelstvu pro zodpovědné rozhodování o investičních akcích v obci není snadná. Obec doposud nevypracovala žádnou rozvojovou koncepci, která je pro řízení a rozhodování o klíčových otázkách budoucnosti naší obce nezbytná. Rozhodli jsme se proto zpracovat „Program rozvoje obce na rok 2019-2023“. Tento program nám pomůže nejenom v lepším rozhodování, ale otevře možnost čerpat dotace z Ministerstva pro místní rozvoj. Závěrem bychom chtěli dodat, že nás těší Vaše kladné ohlasy na možnost úhrady poplatků na účet a udržování pořádku na veřejných prostranstvích.

Víme, že stále máme co zlepšovat. Chut' do práce a pracovní nasazení nám nechybí. Věříme, že společně s Vámi se nám bude dařit dělat z naší obce dobré místo pro život.

Jaroslava Jelenová, starostka

Mgr. Markéta Poláčková, místostarostka

CO PROZRADIL VYPLAVENÝ DOMEČEK NA ZAHRADĚ MŠ.

Paní učitelka z MŠ se jednoho dne ozvala, že mají problém s otevřením dveří do zahradní místnosti, kde mají uskladněné sezónní hračky na zahradu pro děti. Bylo to v době největších letošních mrazů a jednalo se o místnost pod bytem vietnamských nájemců. Dveře nešly otevřít proto, že na podlaze byla vrstva ledu, která dveře blokovala. Nejprve jsme si mysleli, že se voda dostala do místnosti ze zamrzlého odpadního potrubí z WC u horního bytu. Po několika různých zkouškách a také po poradě s pamětníky

výstavby kanalizace v MŠ (p. Zima a p. Pohl), se ukázalo, že se nejedná o odpad zamrzlý, ale ucpaný. Celkem logická byla i odpověď na příčinu „závady“ – septik totiž nebyl řadu let vyvezen... Po vyčerpání obsahu jímky a tlakovým proplachem kanalizace bylo po problému. Následnou sanaci místnosti, nábytku a hraček ani raději popisovat nebudu. Pouze zmíním, že byla poté místnost nově vymalována a nově byly natřeny zárubně a venkovní dveře.

Na základě této zkušenosti jsme nechali vyvézt i žumpu v ZŠ. Přitom se zjistilo, že nás v blízké budoucnosti čeká instalace biologického filtru, s čímž bylo počítáno již v projektu při rekonstrukci sociálního zařízení v ZŠ. Revize odpadních jímek a kanalizace nás pochopitelně nemine ani u dalších objektů obce (budova OÚ, tělocvična a prodejny).

Jiří Novák

STOJANY NA KOLA

Za čekárnou autobusů byl přimontován nový stojan na kola. Pokud by měl někdo zájem použít speciální zamykací zařízení, které je součástí stojanu, příslušné zámky má k dispozici paní starostka. Další stojan se umístí na zastávku ČD. Menší stojany budou umístěny také u prodejny a u kostela.

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ OZ

Veřejné zasedání zastupitelstva obce Černčice se bude konat v pondělí 20. května 2019 od 19 hodin v zasedací místnosti OÚ.

PODEKOVÁNÍ SDH

Obec Černčice děkuje dobrovolníkům z řad SDH, kteří se podíleli na vyklizení staré kotelny v budově tělocvičny.

VLASTNÍMA RUKAMA SI ZRENOVOVAL TRAKTOROVOU IKONU MINULÉHO STOLETÍ K ÚPLNÉ DOKONALOSTI

Počátkem roku 1946 byla zahájena sériová výroba traktoru Zetor 25, která běžela až do roku 1961. Během této doby bylo vyrobeno 158 000 kusů. Traktory se vyráběly v nejrůznějších verzích a vyvážely se do více než 60 zemí světa. Jeden takový kus, v rozloženém stavu, se dostal do rukou traktorového nadšence, pana Jaroslava Poláčka, který z něj udělal výstavní kousek.

Stav po renovaci je fantastický. Traktory jsou jeho koníčkem. Je s nimi v kontaktu každý den, neboť je zaměstnancem zemědělského družstva, které hospodářství na 2 200 hektarech půdy a pěstuje pšenici, řepku, cukrovku a kukuřici pro živočišnou výrobu. S renovací strojů začal před pěti lety. „Zetor 25A jsem koupil od známého. Traktor byl rozložen na jednotlivé díly a připraven na renovaci. Vždy se mi líbil tento typ a bylo mým snem ho vlastnit,“ řekl pan Poláček. Celý traktor si renovoval sám rok a půl ve svém volném čase a ve vlastní dílně. Takto rozsáhlá renovace je podle jeho slov finančně i časově náročná. „Původně byl traktor s kabinou, ale z důvodu velmi špatného stavu kabiny a blatníků jsem zvolil úpravu traktoru bez kabiny a blatníky jsem nahradil tzv. „lízátky“,“ vysvětlil pan Poláček. Kvalitu traktorů potvrzuje fakt, že při kompletní renovaci byly vyměněny pouze následující díly: náboje na přední kola, víko převodovky a spojková lamela - ostatní součástky jsou původní, pouze prošly renovací. Co se týče motoru, ten byl získán v plně rozloženém stavu, jednotlivé díly se musely postupně

sestavit. „Náhradní díly jsem převážně objednával u firem, které se těmito traktory zabývají. Některé díly jsem získal od svých kamarádů, kteří také renovují. Všechno se mi podařilo sehnat, ale ještě bych potřeboval originální třetí bod na závěsné nářadí. V současné době se dá na trhu sehnat originální díl i jeho imitace,“ prozradil pan Poláček a popsal nám též i postup náročné renovace: „Ze stroje jsem očistil starou barvu. Nejdříve jsem se věnoval opravě brzd, poté jsem se věnoval motoru a následovala renovace přední nápravy. Potom došlo k sestavení samotného traktoru a následoval nástřik barvou základní a vrchní syntetickou.“ Zbývá dodělat držáky zadních světel dle originálu. Dozvěděli jsme se, na co je potřeba i při renovaci dávat pozor. „Velký pozor se musí dávat při seřizování motoru, kritické místo je usazování ojnice na „klikovku.“ Pan Poláček žádné jiné historické traktory zatím nevlastní, pustil se však nyní do renovace zemědělského nářadí: „Nyní se věnuji zemědělskému nářadí za traktor (samovaz, polonesená žací lišta, dvojradličný pluh a nesený vyvorač brambor zvaný „čert“).“

Renovovanému traktoru Zetor 25A již aktivní služba v zemědělství skončila a už druhým rokem dělá parádu na různých výstavách historické zemědělské techniky.

Autor: M. Jedlička, Foto: L. Poláčková

Převzato z www.agroportal24h.cz

O ŽELEZNICI ČI DRÁZE V ČERNČICÍCH II.

Stavba dráhy byla dokončena v roce 1875 a její provoz byl slavnostně zahájen 25.července. Nádraží bylo určeno pro osobní a nákladní dopravu pro obce Bohuslavice, Černčice, Vršovku a Dolsko. Dle zápisu ve školní kronice z r. 1890 bylo nádraží přejmenováno na "Bohuslavice-Černčice". Původní název není ale uveden. Zpočátku, kdy jezdily jen 2 osobní vlaky denně, nebyl o tento způsob dopravy velký

zájem. Teprve později s rozvojem průmyslu a školství v okolí se tato situace změnila a počet cestujících stoupl tak, že v obci byla v r. 1927 zřízena samostatná železniční zastávka Černčice. Dlouhá léta zde nebyla čekárna. Ta byla zřízena až v roce 1941, jak je uvedeno v obecní kronice (na str. 305). Obdobná situace nastala také v Bohuslavicích, kde byla zřízena zastávka Rohenice. Tím značně poklesl význam nádraží pro osobní přepravu a sloužilo potom, mimo provozní účely dráhy, hlavně pro dopravu nákladní, zejména zemědělské produkce (obilí, dobytek, brambor). V době řepné kampaně cukrovaru v Českém Meziříčí se zde skladovala a vagónovala cukrovka. V prostoru nádraží mezi skladištěm a strážním domkem čp. 86 bývala ještě ve 40. letech prodejna paliva a umělých hnojiv, kterou zde provozoval p. Josef Ježek z Černčic čp. 7. Stavba dráhy a její provoz přinesl kromě jiného také zaměstnání několika generacím místních obyvatel. *(Některé rodiny mají své zástupce zaměstnané u ČD ještě dnes).* Železnice má ale "na svědomí" také několik místních požárů. Jednalo se o objekty stojící v blízkosti tratě, které byly zapáleny jiskrami z lokomotiv. Týkalo se to např. stodoly u čp. 78 u Krejzlových (kdo pamatuje ještě starou hospodu Na rychtě, která stála v místě, kde je nyní místní tělocvična) a to v roce 1899, chlěva u čp. 4 (Kavalírovi) v roce 1915, stodoly u čp. 1 *(tenkrát Duškovi, domek těsně v dolíku pod zastávkou)* v roce 1919, domovní části čp. 1 v roce 1960 a stodoly u čp. u čp. 4 (Kavalírovi) v roce 1959. Nebezpečí těchto požárů pominulo po zrušení parních lokomotiv na této trati.

Jiří Kuchař

MĚSTSKÉ MUZEUM
NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

2019

KVĚTEN - Generál Josef Slabý
Výstava ve vestibulu kina 70
ve spolupráci se spolkem Poznávání.

VÝZNAMNÝ ČERNČICKÝ RODÁK

Generálmajor Ing. Josef Slabý, Csc.

(Pamětní kniha obce Černčice r. 1945. Ve veřejné schůzi MNV s jednomyslným souhlasem všeho občanstva usnesl se tento na důkaz své vděčnosti jmenovati podplukovníka Josefa Slabého prvním čestným občanem rodné obce. V neděli dne 29.července 1945 byl tedy podpl. Slabému předán diplom čestného občanství v uznání jeho významné činnosti v zahraničním odboji pro osvobození naší drahé vlasti Československé republiky)

Generálmajor Ing. Josef Slabý, Csc.

Generál Slabý se narodil v Černčicích dne 20.srpna 1914, v čp. 27 hned vedle kostela (nyní Vlčkoví). Po ukončení základní školní docházky v Černčicích a v Krčíně, odmaturoval v roce 1933 na Obchodní akademii v Hradci Králové. Při své presenční službě se rozhodl vstoupit do armády a stát se vojákem z povolání. Po obsazení ČSR fašisty, odešel v roce 1939 do zahraničí, aby tam bojoval na západní a posléze i východní frontě za osvobození vlasti. Jeho působení v cizině se započalo v roce 1939, kdy emigroval do Polska, později pak působil ve Francii. Později se dostává do Velké Británie, kde byl zařazen do štábu čsl. brigády. V roce 1943 pak byl povolán do Londýna na Ministerstvo národní obrany. Při svém působení v Anglii vydal pod pseudonymem Jiří Orlický sbírku básní, nesoucí název "Rozbívám hákový kříž", inspirovanou

vlastními prožitky i steskem a touhou po domově.

V září 1943 bylo vyhověno jeho žádosti o převelení k čsl. Jednotce do SSSR. Do Moskvy dorazil v listopadu. Tenkrát byl v hodnosti kapitána a ve funkci zástupce velitele pro tyl. Účastnil se i bojů o Dukelský průsmyk, kde měl z titulu svého zařazení na starosti také organizování odsunu raněných vojáků. Do osvobozené vlasti se vrátil v hodnosti podplukovníka. V roce 1946 absolvoval studium na akademii generálního štábu v Moskvě. Stal se náčelníkem fakulty týlu na Vojenské akademii v Praze. V roce 1949, v rámci tehdejších "čistek" byl křivě obviněn, degradován na vojína a vězněn cca 2 roky na Mírově a v pracovním táboře v Jáchymově. Dne 8. října 1951 byl plně rehabilitován. V roce 1975 odešel do důchodu, kde se aktivně věnoval práci v komisích Svazu protifašistických bojovníků a později po obnovení Obce legionářské, také práci v ní. Zemřel v Praze 22.4.2003 ve věku 88 let. Pohřben je v rodinném hrobě na černčickém hřbitově. Generál Slabý se jako tehdy vlivný člověk, významně zasloužil v naší novodobé obecní historii o to, že se mohlo započít se stavbou místní tělocvičny a dnes tu máme k využívání krásné sportovní kulturní zařízení. (viz pamětní deska ve vstupu do budovy tělocvičny).

(volně dle Pamětní knihy obce a článku z časopisu Československé obce legionářské - Legionářský směr 3/2014 (taktéž foto) sestavila J. Mačková)

KARNEVAL MASOPUSTNÍ VESELÍ 2019

V měsíci únoru a březnu se v naší obci konal dětský karneval a masopustní průvod. Touto cestou bych chtěla poděkovat ZŠ a MŠ Černčice a všem, kteří se podíleli na přípravě a organizaci těchto akcí. Poděkování patří i společnosti ZEPO Bohuslavice, která nám na masopust vyrobila na zakázku vynikající jitrnice. Výtěžek 15 332 Kč (masopust 12 678,- Kč, karneval 2 644,- Kč) bude použit na školní

výlet dětí z mateřské i základní školy. Děkujeme všem, kteří přispěli.

Za kulturní komisi Radmila Novotná

Průvod vycházející od školy.

ODKDY CHODÍ NAŠÍ OBCÍ MASOPUSTNÍ PRŮVOD?

V roce 1987-88 započala tradice masopustního průvodu mášek z iniciativy tehdejšího SSM (předsedkyní byla paní ředitelka v místní škole Helena Vaňková). Masopustní průvod vedl masopust nebo také laufr, který zjišťoval, zda budou máškary v chalupě vítány. Dále pak ženich s nevěstou (muži se převlékali za ženy), brůna (představovala koně, připomínala spíše kozu s dlouhým krkem a rohy, měla budit hrůzu), často s ní chodil společník v masce Žida (na hlavě měl cylindr a dlouhé vousy), nechyběla bába, slaměný, ras (likvidoval zdechlíny, působil jako dnešní veterinární dohled, někdy léčil i lidi) a mnozí další. Průvod doprovázeli místní hudebníci. U každého domu se tančilo, nedílnou součástí bylo bujaré veselí.

Sestavila dle Pamětní knihy a knihy České zvyky a obyčeje M. Poláčková

Masopustní průvod doprovázeli hudebníci.

30. DUBEN - FILIPOJAKUBSKÁ NOC - PÁLENÍ ČARODĚJNIC

Jak píše černčický kronikář Jiří Beran v Pamětní knize, ještě v roce jeho příchodu do obce (r. 1909) bylo vídat, že v podvečer filipojakubský se dodržovaly určité zvyky nebo spíše pověry, které se k tomuto "čarodějnickému" večeru vztahovaly. Např. to, že v podvečer tohoto dne se všechny práce v chlévě musely stihnout do západu slunce, okolo chalup se kropovalo svěcenou vodou a do hnoje se zastrkávaly tři křížky z bezu, to vše ze strachu před "učarováním". V roce 1924, kdy kronikář tento záznam psal dodává, že pověra již mívá...takže v předvečer 1. máje pálí se na "Stráni" čarodějnice (hromada trní a roští a zbytky prken z rakví), kolem níž pobíhají děti s hořícími košťaty. Nu, časy se mění...

**Tradice oslav této noci vychází z keltských zvyků a rituálů, jimiž žehnali půdě, aby dobře rodila, a stromům, aby dávaly zdravé plody. Magické praktiky, jimiž Keltové vítali světlou část roku (tmavá začínala na Dušičky), později církev připsala temné moci ďábla, uskutečňované prostřednictvím čarodějnic.*

J. Mačková, dle Pamětní knihy obce

VÍTÁME 1. JARNÍ DEN

Zima pomalu ztrácí svoji moc a jaro se hlásí. S dětmi pozorujeme jarní kytičky na školní zahradě a při procházkách vesnicí. Také sluníčko už vstává dřív, už jsme odložili teplé šály, rukavice a v jarních botách se lépe běhá. V mateřské škole jsme otevřeli jarním klíčem domeček s koloběžkami, děti konečně poprvé vyzkoušely nové klouzačky a prolézačky. 20. března se v mateřské škole od rána dělaly přípravy na akci loučení se zimou. Slaměná Morana, ozdobená větvíčkami, starým pečivem a náhrdelníkem z vyfouknutých vajíček, pyšně trůnila na žebříňáčku. Ještě společné foto a už ji vezly všechny děti pod ves k Metuji. Podle starodávného zvyku děti hodily Moranu do řeky a na rozloučenou jí zamávaly.

„Zimo, zimo, táhni pryč nebo na tě vezmu bič, na jaro se těšíme se zimou se loučíme.“

Dagmar Brichová

Vítání jara.

Žebříňáček s Moranou.

PRANOSTIKY

Březen - za kamna vlezem; duben - ještě tam budem.

Hodně-li v dubnu vítr duje, stodola se naplňuje.

Nechť si duben sebelepší bývá, ovčákovi hůl přec jen se zasněžívá.

Na svatého Jiří vylézají hadi a štíři.

Mokrý duben a máj chladný - k sýpkám, senu přístup žádný.

VÍTÁNÍ JARA

Ve čtvrtek 21. března, v první jarní den, se naše škola spojila s bohuslavickou školou a společně jsme oslavili příchod jara starodávným pohanským zvykem – vynášením Morany.

Žáci z Bohuslavic si naplánovali pěší pouť k Mlýnskému náhonu pod Černčicemi, kde jsme na ně čekali. Z dálky bylo vidět, jak nesou na tyči velkou černě oblečenou Moranu (smrtku). Navzájem jsme si vposlechli popěvky a říkadla, která jsme se k této příležitosti naučili. Potom jsme Moranu vhodili do vody a sledovali, jak se symbol zimy, nemoci, smrti a dlouhých tmavých nocí vrací zpět do podzemní říše.

Když jsme úspěšně vynesli zimu, přivítali jsme jaro litem (májíčkem), který symbolizuje novou sílu a nový život. Líto jsme vyrobili z jedlových větvíček a ozdobili barevnými mašlemi a slavnostně jsme ho přinesli do školy.

Pozvali jsme bohuslavické žáky, aby si u nás ve škole po pěším výletě odpočinuli. Protože bylo slunečné počasí, zůstali jsme na školní zahradě. Děti hrály společně fotbal, míčové hry a vyzkoušely naše nové hrací prvky.

Uznali jsme, že společný rituál vynášení zimy byl velmi dobrý nápad. Celé dopoledne bylo příjemné i díky příznivému počasí.

Mgr. Lenka Fišerová

Setkání u řeky.

KŘESŤANSKÝ SLOUPEK ZNAČKA

V prázdném autobusu seděl mladík a upřeně se díval ven z okénka. Mohlo mu být něco přes dvacet a měl příjemný, milý obličej.

Na místo vedle něj se usadila žena. Prohodila s ním pár slov o počasí, které bylo na jarní období neobvykle teplé, a pak mladík nečekaně prohlásil: „Dva roky jsem seděl ve vězení. Dnes ráno mě pustili a jedu domů.“ Ta slova jako by v něm uvolnila hráz, která po dlouhou dobu zadržovala příval myšlenek.

Vyprávěl jí, že vyrůstal v chudé, ale poctivé rodině a že lidem, které měl rád, přinesl hanbu a trápení. Po celé dva roky neměl od svých blízkých jedinou zprávu. Věděl, že rodiče nemají peníze, aby ho mohli navštívit tak daleko, a že si připadají příliš nevzdělaní na to, aby mu psali dopisy. Sám jim zpočátku psal, ale když mu nikdy nepřišla odpověď, rezignoval.

O kontakt se pokusil ještě jednou, tři týdny před vypršením trestu. V dopise se rodičům omlouval, že je zklamal, a prosil je o odpuštění. Když ho ráno propustili, sedl na autobus. Věděl, že pojedje přímo kolem domu, ve kterém vyrostl a kde jeho rodiče stále žili. Napsal, že je chápe a bude jejich rozhodnutí respektovat. Neví, jestli mu odpustili a jestli se k nim může vrátit. Pokud ano, ať na starou jablonoň, která roste hned u silnice před jejich domem, pověsí bílou stužku. Jestli cestou žádnou bílou stužku neuvidí, nebude z autobusu vystupovat, pojedje dál a víckrát o něm neuslyší. Čím víc se blížila mladíkova rodná vesnice, tím byl neklidnější. Raději se ani nechtěl dívat ven, protože se bál, že na jabloni žádnou stužku nenajde.

Žena se nabídla: „Pojď si se mnou vyměnit místo. Budu se dívat z okýnka místo tebe.“

Autobus přešel několik křižovatek, než se ten správný strom dostal na dohled.

Žena se jemně dotkla mladíkova ramene a se slzami v očích zašeptala: „Podívej se! Podívej se! Je celý ozdobený bílými stužkami!“

*Z knihy Bruna Ferrera: Osvězení pro duši
H. Nováková*

Velikonoční bohoslužba v kostele sv. Jakuba: neděle 21.4.2019 v 8 hodin.

Podrobné informace o bohoslužbách jsou uvedeny na stránkách římskokatolické farnosti v Českém Meziříčí: <https://farnost-ceske-mezirici.cz>.

PLÁNOVANÉ AKCE

„O POHÁR STAROSTY OBCE,, - 18.5.2019

V sobotu od 10:00 pořádá SDH Černčice soutěž, která se započítává do V&H Print náhodské Primátor ligy. Přijďte povzbudit soutěžící družstva. Občerstvení zajištěno.

SPORTOVNÍ ODPOLEDNE - 25.5.2019

DĚTSKÝ DEN - 15.6.2019

Pohádková stezka lesem, Loutkové divadlo Kozlík, doprovodný program pro děti.

ČERNČICKÉ ZVONY NA ROZHLASOVÉ STANICI VLTAVA

16.6. Malý zvon

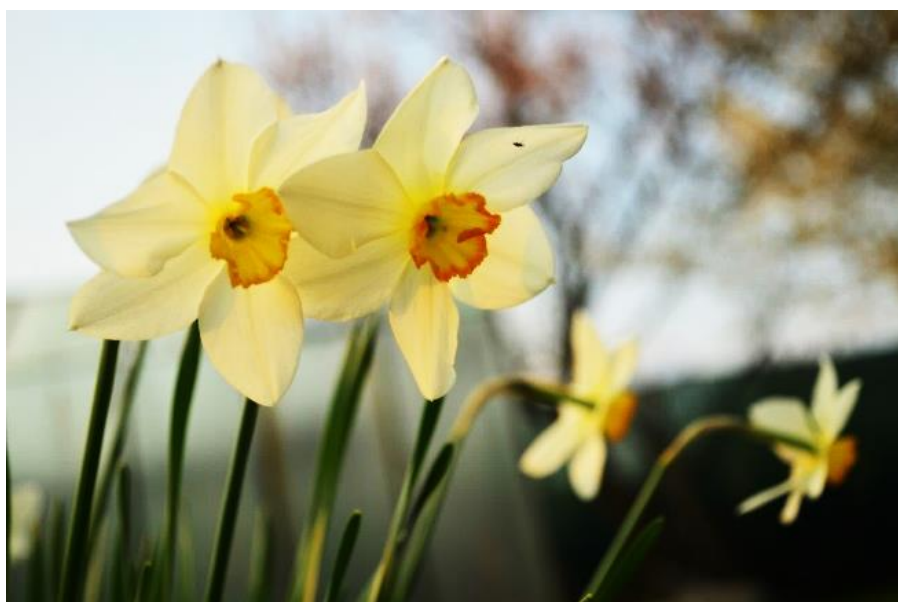
23.6. Velký zvon

30.6. Oba současně

Vysílání ve 12:00 a o půlnoci.

Letos v červnu, vždy o poledni a o půlnoci, budou mít posluchači stanice Vltava - Český rozhlas 3, možnost slyšet v rámci celorepublikového projektu s názvem ZVONY, znít z rádia právě ty černčické. Realizátorem projektu je pan Radek Rejšek (pedagog, organolog a redaktor), který spolupracuje s P. R. Manouškem. Myšlenka vznikla po revoluci (r. 1990) v hlavě produkční Českého Rozhlasu, paní Tikalové a v současné době patří tento projekt k těm nejstarším na Vltavě. Před vlastním zazněním zvonů bude ještě o každém poledni předcházet několikaminutové povídání o našich zvonech, v podání právě pana Rejška.

J. Mačková

Přejeme Vám krásné Velikonoce plné jarní pohody.

Vážení občané, budeme vděční za zapůjčení dobových fotek černčických domů nebo jiných materiálů, za Vaše podněty a náměty.

Příští číslo zpravodaje vyjde v červnu 2019.

Redakce: Mgr. Jaroslava Mačková, Mgr. Markéta Poláčková, fotografie: Hana Netíková